

Euro-Negotiations

Euro-Negotiations

Jean Monnet Ad Personam Chair „European Politics and Negotiation in the European Union”

Newsletter, Issue 7 – June-August 2012

*România și tendințele dezintegrării*¹

Deschiderea oficială a Jocurilor Olimpice, la sfârșitul săptămânii trecute, a fost un spectacol magnific.

Pentru noi, cetățenii României, ofertați mult timp doar cu un spectacol politic jalnic, a fost un intermezzo incredibil. Inspirația și creativitatea lui Danny Boyle ne-a purtat într-o „călătorie prin tot ce e britanic”, de la viața rurală la transformarea industrială, de la James Bond și Mr Bean la The Beatles, Rolling Stones, Pink Floyd.

Într-un cuvânt, am asistat la un regal, în prezența Reginei Elisabeta a II-a și ritmul imnului „God Save the Queen”. A fost o excelentă promovare globală a brandului „Britannia”, dar și a mesajului de prețuire pentru forțele schimbării, admirație a modelelor care pot inspira generații, respect pentru spiritul olimpic și competiția internațională.

Ce vor românii?

Nu puteam să nu compar cu România felul în care Marea Britanie și-a susținut interesul și identitatea în globalitate. Ce arată contemporaneității româniei? În primul rând o gâlceavă continuă, un spectacol al scandalului politic neîntrerupt, o lipsă evidentă de coeziune internă și slabă integrare socială și națională. Existența unei elite adevărate, politice și culturale, care să inițieze proiecte socio-economice și naționale, care să arate șansele noastre de înscriere în europenitate și globalitate, care să mobilizeze și să ghideze energii și resurse ale indivizilor și comunităților este departe de recunoașterea socială.

În loc să vedem o emulație pentru reconstrucția țării, pentru utilizarea maximă a potențialului și beneficiilor posibile, pe care le avem ca stat membru al Uniunii Europene, înregistrăm o degradare conștientă și sistematică a vieții publice și a comportamentelor democratice, o nepăsare față de bunurile publice și chiar distrugere a eventualelor susțineri economico-sociale și culturale care ar putea constitui elemente de promovare a brandului de țară-România. Ca cetățeni, asistăm zilnic la o luptă politică fără sens și fără rezultate pozitive pentru țară și locuitorii ei.

Criza Uniunii Europene

În ultimele săptămâni s-au înfățișat romanilor și mediilor europene și internaționale o Românie asupra căreia au planat numeroase semne de întrebare. Unul dintre acestea este o reluare a stereotipului despre imaturitatea și incapacitatea acestei țări de a face față statutului de stat membru al Uniunii Europene, prematur acceptat în aceasta construcție integraționistă.

Mai mult, acum se vorbește de un deficit de adecvare la valorile europene a noilor state membre, de necesitatea unei diferențieri a statelor membre prin raportare la același set de valori. Consider asemenea dezbateri mai mult decât îngrijorătoare atunci când un „caz de studiu” este România.

Dar ar trebui să alarmeze toate statele membre și instituțiile Uniunii Europene, deoarece pun în discuție însăși soarta Uniunii. Căci multiplicarea situațiilor în care state membre nu mai respectă obligații asumate în procesul integrării europene (nu vorbim doar de încălcarea Tratatelor)

¹ Vasile Pușcaș, *Adevărul*, 30 iulie 2012

înseamnă că acele state membre nu mai doresc să aplice anumite politici europene (fenomenul „spill-back”).

Dacă state membre mai vechi spun că noile state membre nu se adaptează la valorile europene poate să însemne că există anumite probleme în acele state, dar, cu deosebire, că vechile state membre și instituțiile comunitare își recunosc incapacitatea de a gestiona o rapidă integrare a noilor intrați în Uniunea Europeană, că au realizat doar o „jumătate de integrare” și nu o construcție europeană dezvoltată solid, bazată pe valori comune împărtășite.

Potențial de dezintegrare

În mai multe rânduri s-a demonstrat că România doar a simulat calea europeană, după semnarea Tratatului de Aderare. Din motive partidiste europene și pentru că însăși Uniunea Europeană a luat, tot după 2004, o turnură care a generat slăbirea spiritului european, această deraiere a țării nu a fost corectată de instituțiile europene și câteodată a fost chiar încurajată de unele state membre.

Când guvernele din București au utilizat motivul aderării și acela de membru al Uniunii Europene ca imbold facilitator pentru loializarea față de grupuri și personaje politice din România și nu pentru susținerea reală a valorilor europene, au contribuit la fragilizarea structurării interne a sistemului politic democratic românesc și, în același timp, la diminuarea potențialului transformator al procesului aderării la Uniune.

Când auto-intitulata elită politică locală își asuma profitabilitatea aderării la Uniunea Europeană, fără a deschide porțile accesului cetățenilor români la toate beneficiile integrării europene, liderii europeni au agreat opțiunea a milioane de români de a-și părăsi țara și de a căuta soluții de supraviețuire socio-economică în alte state membre ale Uniunii Europene.

Atragem atenția, nu doar liderilor politici români, ci și a celor europeni, că prin majoritatea deciziilor de care sunt răspunzători, după 2004, au favorizat tendințe ale dezintegrării potențiale a Uniunii Europene. Pentru România, consecințele pot fi incomensurabil de grave, iar pentru Uniunea Europeană ar fi catastrofale. România are nevoie de o renaștere, iar Uniunea Europeană de o reconstrucție rapidă, structurată și inovatoare. Numai noi, cetățenii români și europeni, putem determina o astfel de schimbare!

Jean Monnet Ad Personam Chair

European Politics and Negotiation in the European Union

Project coordinated by Professor Vasile PUȘCAȘ
Babeș-Bolyai University, Cluj-Napoca, Romania

Vasile.Puscas@euro.ubbcluj.ro , vasilepuscas2007@yahoo.com